

ΣΤΙΣ ΡΑΓΕΣ, ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ, ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ: ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ

Δύο χρόνια έχουν περάσει από τις 28/02/2023, την ημέρα όπου στα Τέμπη η σύγκρουση της επιβατικής αμαξοστοιχίας με ένα εμπορικό τρένο, καθώς και οι εκρήξεις που ακολούθησαν εξαιτίας των εύφλεκτων υλικών που μετέφερε το δεύτερο, **κόστισαν τις ζωές τουλάχιστον 57 ανθρώπων**. Δεν ήταν ούτε η «κακιά στιγμή» ή απλά το λάθος ενός σταθμάρχη, όπως έσπευσαν να διαδώσουν για να καταπνίξουν οποιοδήποτε αίσθημα αδικίας και οργής. Παρά την ενορχηστρωμένη **απόπειρα συγκάλυψης του τραγικού εγκλήματος από κράτος και ΜΜΕ**, η δολοφονική λειτουργία του κρατικού/καπιταλιστικού συστήματος, και οι καθεστωτικοί μηχανισμοί συγκάλυψης του, είναι πλέον εξόφθαλμοι σε όλη την κοινωνία.

Οι πραγματικοί δολοφόνοι έχουν όνομα και επίθετο. Είναι όλο το πολιτικό προσωπικό που υποβάθμισε το σιδηρόδρομο σε επίπεδα παρακμής, η Ε.Ε. και οι μνημονιακές επιταγές για το ξεπούλημα του στην Ιταλική Ferrovie, που εφάρμοσαν οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και η Ν.Δ. με τη στήριξη όλων των αστικών κομμάτων.

Είναι οι μεγαλοεργολάβοι, τα αρπακτικά των κολοσσών στις κατασκευές (συγκεκριμένα η πολυεθνική Alstom, θυγατρική 100% του Άκτορα, νυν Ελλάκτωρ), που δεν παρέδωσαν ποτέ τη μοιραία σύμβαση 717, που αφορούσε συστήματα ασφαλείας όπως η τηλεδιοίκηση και η φωτισήμανση, όσο ταΐζονταν τσουβάλια δημόσιου χρήματος. (Να πως χτίζονται οι περιουσίες.)

Υπεύθυνο είναι το κυνήγι του μέγιστου κέρδους, η ίδια η δολοφονική φύση του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος που μπροστά στη μεγιστοποίηση των κερδών η ανθρώπινη ζωή λογίζεται ως κόστος.

Είναι η ίδια καπιταλιστική στρατηγική που δολοφονεί καθημερινά.

Στα καθημερινά «εργατικά ατυχήματα», στα κάτεργα των αφεντικών, όπου λόγω των ελλειπών μέτρων ασφαλείας σε συνδυασμό με την πίεση να βγει γρήγορα η δουλειά για να μεγιστοποιήσουν τα αφεντικά τα κέρδη τους, μετράμε, από τις αρχές του 2025, 25 θύματα, και πάνω από 300 εργαζόμενους τα τελευταία τρία χρόνια που δε γύρισαν ποτέ σπίτι από τη δουλειά.

Από τους χιλιάδες νεκρούς την περίοδο της πανδημίας και τις λίστες αναμονής του ΕΣΥ, και όσους δεν έφτασε ποτέ το ΕΚΑΒ να παραλάβει.

Από τις δολοφονίες της ΕΛ.ΑΣ. μέσα και έξω από τα αστυνομικά τμήματα, τις δολοφονίες ανήλικων ρομά.

Τους 18 μετανάστες που βρέθηκαν απανθρακωμένοι στο δάσος της Δαδιάς τον Αύγουστο του 2023.

Από τους 700 πνιγμένους μετανάστες από το ελληνικό λιμενικό στα ανοιχτά της Πύλου, τα καθημερινά ναυάγια από τις δολοφονικές επαναπροωθήσεις, μέχρι την ενεργό στήριξη στο γενοκτόνο πόλεμο που διαπράττει το Ισραήλ εις βάρος του Παλαιστινιακού λαού.

Από τις πλημμύρες, τις φωτιές, τις καταστροφές, κράτος και κεφάλαιο δολοφονούν. Οι ίδιες εγκληματικές πολιτικές υποτίμησης των ζωών της κοινωνικής βάσης είναι που στοίχισαν τις ζωές συνανθρώπων μας από το Μάτι μέχρι τη Θεσσαλία και από τον Έβρο μέχρι τη Ρόδο.

Το ερώτημα που τίθεται πλατιά στην κοινωνία, είναι ποιος θα αποδώσει δικαιοσύνη, αλλά και ποια θα είναι αυτή. **Δεν περιμένουμε από το ίδιο το σύστημα των δολοφόνων να θέσει στο εδώλιο κανέναν από αυτούς.** Το κράτος τα προστατεύει τα παιδιά του και το γνωρίζουμε πλέον καλά. Από το καθεστώς ατιμωρησίας και επιβράβευσης των αστυνομικών που δολοφόνησαν τους ανήλικους ρομά Μιχαλόπουλο, Φραγκούλη και Σαμπάνη που γάζωσαν με 38 σφαίρες. Την

ατιμωρησία των Βασανιστών του Βασίλειου Μάγγου. Την υπόθεση των κυκλωμάτων μαστροπείας, με την εμπλοκή αστυνομικών, της 12χρονης στον Κολωνό και της 19χρονης στην Ηλιούπολη, που ο μπάτσος μαστροπός επέστρεψε στα καθήκοντα του με το όπλο στη ζώνη. Την εμπλοκή της αστυνομίας στη διακίνηση ναρκωτικών και στα «ξεκαθαρίσματα λογαριασμών». Τη διασύνδεση με τη μαφία και τα κυκλώματα προστασίας. Την υπόθεση «Greek Mafia». Τη συγκάλυψη του Λιγνάδη και κάθε κακοποιητή. Από τα «τι φορούσε» το θύμα και «τι δουλειά είχε έξω τέτοια ώρα» των δικαστών, μέχρι το «τα περιπολικά δεν είναι ταξί» των μπάτσων. Την υπόθεση των υποκλοπών, την υπόθεση των offshore κεφαλαίων που αγοράζουν τα κόκκινα δάνεια στο 1/10 του χρέους για να πλειστηριάσουν τα σπίτια των πιο ευάλωτων. Τον - αντίστοιχο με των Τεμπών - μηχανισμό συγκάλυψης που εφαρμόστηκε στην μαζική δολοφονία στην Πύλο. Και η λίστα αυτή θα μπορούσε να μην έχει τελειωμό.

Το κράτος, οι θεσμοί του, η αστική δικαιοσύνη, αποτελούν φορείς αναπαραγωγής και έκφρασης των συμφερόντων του ίδιου, και της οικονομικής ελίτ που εξυπηρετεί.

Το ίδιο αστυνομικό/δικαστικό σύμπλεγμα που «έχασε» το υλικό από τις κάμερες στα Τέμπη, που αλλοιώνει απροκάλυπτα έναν ολόκληρο τόπο εγκλήματος και δεν αρκείται σε ένα καμένο βαγόνι να βγάλει συμπεράσματα, αρκείται σε ένα μέρος δαχτυλικού αποτυπώματος πάνω σε σακούλα μέσα σε ένα γκρεμισμένο από έκρηξη διαμέρισμα, και στέλνει στη φυλακή τον Νίκο Ρωμανό και όσους διώκονται για την υπόθεση των Αμπελοκήπων. Το ίδιο σύστημα φυλάκισε τον Τ. Θεοφίλου, την Ηριάννα, το Βαγγέλη Σταθόπουλο, τον λεγόμενο «Ινδιάνο» της Νέας Σμύρνης, μέχρι τα κινήματα αλληλεγγύης και το σαθρό κατηγορητήριο να τους αθωώσει πανηγυρικά.

Η ίδια αστική δικαιοσύνη φορτώνει όλο τον ποινικό κώδικα σε όποια αντιστέκεται στην κρατική θανατοπολιτική. Η ίδια δικαιοσύνη που έκρινε και κρίνει μέχρι και σήμερα παράνομες τις απεργίες των εργαζομένων στο σιδηρόδρομο, που κατήγγειλαν τα ελλιπή μέτρα ασφαλείας και προμήνυαν το έγκλημα που έρχεται.

Επομένως, οφείλουμε να το γνωρίζουμε καλά, και αντίστοιχα να σκεφτούμε τα καθήκοντα και την ευθύνη μας απέναντι στην ιστορία που καταγράφεται και μας μετρά σήμερα, και μας μετρά καθημερινά.

Δικαιοσύνη θα έρθει μόνο με το μαχαίρι στο λαιμό. Η μόνη προοπτική για δικαίωση βρίσκεται στους συλλογικούς και μαχητικούς αγώνες. Βρίσκεται στη σύγκρουση με το κράτος και τους μηχανισμούς του. Εμείς γνωρίζουμε το δίκιο μας και εμείς θα το επιβάλουμε στους δρόμους.

Το κράτος και ο καπιταλισμός, αυτό το σάπιο εκμεταλλευτικό σύστημα, το μόνο που έχουν να προσφέρουν είναι περισσότερος θάνατος, επόμενα Τέμπη, πόλεμο, οικολογική καταστροφή και γι' αυτόν το λόγο η αντίσταση σε όλα τα επίπεδα αποτελεί μονόδρομο.

Από την οργάνωση και τον δυναμικό αγώνα σε κάθε πεδίο, τις απεργίες διαρκείας σε κάθε κλάδο για το σαμποτάζ των αιματοβαμμένων κερδών των αφεντικών και τη δημιουργία κέντρων αγώνα σε κάθε πόλη.

Για να διευρύνουμε στις διαδικασίες αγώνα κάθε ρωγή που ανοίγεται στην εξουσία τους μέχρι την τελική αποσάθρωση της. Για την κοινωνική αυτοάμυνα και επιβίωση. Για να πάρουμε πίσω όλα όσα μας αναλογούν. Για να αναπνεύσουμε επιτέλους οξυγόνο, για μια ζωή που θα αξίζει να τη ζεις.

Ανοιχτή Συνέλευση για το κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη